

Mnichus

(Münchhausen **1773**, mnichu **1920**, Mnichów po **1945** – nazwa nie przyjęła się, Mnichus)

Kolonia założona w roku 1774, na podstawie nakazu z dnia 6 maja 1773 roku wydanego nadleśniczemu królewskiemu Templerowi. Nazwana od nazwiska jednego z ministrów pruskich w rządzie Fryderyka Wielkiego von Münchhausen'a. Kolonię leśną założono pierwotnie dla 20 osadników. Każdy z nich otrzymał 12 mórg ziemi ornej, 4 morgi łąki, 1 morgę na domostwo i ogród. Ze względu na słabe ziemie nadania te w latach późniejszych powiększono. Mieszkańcy zostali zwerbowani przede wszystkim w Niemczech. Byli ewangelikami i uczęszczali do kościoła w nieodległym Grodźcu. Nieliczni katolicy należeli do parafii Szczedrzyk i uczęszczali do filialnego kościoła w Krasiejowie.

W 1787 roku wieś zamieszkiwało 20 zagrodników i 5 rzemieślników, łącznie 99 dusz. W 1819 liczba mieszkańców osiągnęła 148. W 1856 za darowane przez króla 600 talarów wybudowano nową murowaną szkołę. Uczęszczało do niej 32 uczniów, uczniów tym 8 katolików. Co 4 niedzielę i co 2 piątek w szkole nabożeństwa ewangeliczne odprawiał pastor z Ozimka. Z biegiem czasu poprzez małżeństwa zmieniła się struktura narodowościowa mieszkańców. W połowie XIX wieku już tylko połowa z nich używała języka niemieckiego, reszta mówiła po polsku lub czesku.

Do każdego domostwa należało około 28 mórg słabej, nieurodzajnej ziemi. Mieszkańcy zmuszeni byli szukać zarobku poza rolnictwem. Byli więc szewcy, tkacze, drwale i dniówkowi robotnicy zatrudnieni w ozimeckiej hucie. W dalszym ciągu pozostało 20 kwater osadniczych. Jedna zajęta była przez szkołę, druga leśniczówkę. Z pozostałych 18: jedna należała do zarodnika, dwie do chałupników, a trzynaście do ubogich komorników utrzymujących się z pozarolniczych zajęć. W roku 1939 wieś zamieszkiwało 241 osób.

